

Buiten schilderen

daar in de verte zit ze
en schildert in een razend tempo
haar ogenschijnlijke mistastingen

want had ze ervoor niet gemompeld
-wat doe ik hier eigenlijk?-
en eerder gebeld om te vragen
of het wel doorging vanwege het weer?

ja, het gaat gewoon door

halverwege komt ze met een krentenbol
en delen we elkander mede
dat het vandaag weer helemaal niet gaat
gelijk de keer ervoor, om na dit kort respijt
onze achtzaamheden te vervolgen

en zo, in lengte van seizoenen
met elke keer opnieuw de vraag
waarop we geen antwoord weten

om op de weg terug
uitgeput door het ongrijpbare
onze dialoog te hervatten
over het onbegrijpelijke

maar schilderen doen we op ons eentje